

LAJTORJA

*Debreceni Református Hittudományi Egyetem
Kölcsey Ferenc Gyakorló Általános Iskolájak lapja*

XIII. évfolyam 2. szám 2011. december

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke, és az emberekhez jóakarát!”

/Lukács evangéliuma 2,14/

Szeretettel köszöntöm a Lajtörja minden kedves olvasóját a Szentírás szavaival 2011 adventjében.

„Kék-vödör – Remény Tele” jelszóval nagyszabású élelmiszer-és adománygyűjtési akciót szervezett közösen a Tiszántúli Református Egyházkerület, a Debreceni Református Egyházmege, a Magyarországi Dorcas Segélyszervezet és a Magyar Református Szeretetszolgálat. Iskolánk alaposan kivette részét a gyűjtésből, hiszen a szülők nagylelkű támogatásának köszönhetően – a két évvel ezelőtti nagyszerű eredményt is jelentős mértékben túlszárnyalva – 231 vödört töltöttek meg a közreműködő tanulók és pedagógusok. A 2,5 tonna súlyú, közel egymillió forint értékű adomány 2011. november 21-én érkezett meg Kárpátaljára. A kék vödöröket a Péterfalvi Református Gimnáziumban és a nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthonban is nagy örömmel fogadták a diákok és a nevelők. Igazán jó lett volna, ha nem csak e sorok írója, hanem minden adományozó jelen lehetett volna az élelmiszerek és édességek átadásakor!

A fiatalok mindkét intézményben szívhez szóló kedves műsorral köszönték meg az anyaországi adakozók segítségét. Annak ellenére, hogy az ukrán állam semmilyen támogatásban nem részesíti ezeket az intézményeket, magyar református testvéreink reménykedve néznek a jövőbe és bíznak az országhatárokon átvívelő kapcsolatok erősödésében.

A Kárpátalján élő magyar diákok, tanárok és családok nevében ezúton is köszönöm a kedves szülők önzetlenségét!

A szeptember óta eltelt közel négy hónapot a szorgalmas és kitartó iskola munka, a rend és a nyugalom, valamint diákjaink

sikerei jellemezték. Erről a külső szemlélődők is meggyőződhetnek, ha részt vettek különböző programjainkon, a Nyitott Iskola alkalmain, vagy éppenséggel meglátogatták honlapunkat:

Bizonyára azok a szülők is az elmúlt 12 hónap 55.000 internetes látogatója közé tartoznak, akik a november végi napközis kézműves foglalkozásra és játszóházba elhozták gyermeküket. A több mint 150 nagycsoportos óvodás szemmel láthatóan nagyon jól érezte magát nálunk.

Öt osztályt szeretnénk indítani az első évfolyamon a következő tanévben, s látva az iskolaválasztás előtt álló családok érdeklődését, elképzelésünk realitásnak tűnik.

„Az Ur elé, ha tárod a szív alázatát, őt nem hiába várod: betér hozzád, megáld.” – énekeltük a 312. dicséret idézett sorait hétről-hétre az adventi reggeli áhítatokon.

Az ünnepi díszbe öltöztetett iskolában örömteli várakozással telnek napjaink az első gyertyagyújtás óta. Várjuk a megérdemelt pihenést, a boldog karácsonyt, az Ur eljövetelét.

Egymást követik az izgalmas és hangulatos rendezvények: karácsonyi vásár, idegen nyelvi parti, macikiállítás, Mikulás-váltó, karácsonyi versmondó verseny, kosárlabda bemutató, napközis csoportközi foglalkozások, karácsonyi hangverseny a tornateremben és a negyedik gyertyagyújtással egybekötött karácsonyi istentisztelet a Református Nagytemplomban.

Mindezek után december 22-én megkezdődik a téli szünet s a feltöltődés napjainak elmúltával január 3-án találkozunk ismét. Az iskolavezetés és a tantestület nevében valamennyi tanítványunknak és családjának áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kívánok.

*Ember Sándor
igazgató*

Csodalámpa nélkül

Van egy ismert mese egy szegény fiúról, Aladdinról, akinek volt egy régi és különleges rézlámpája. Ha szüksége volt valamire, vagy bajba került, csak megdörzsölte a lámpát. Ilyenkor megjelent a lámpa szelleme, és teljesítette a fiú kérését, bármi is volt az. Amíg nála volt a lámpa, nem félt, bármit kérhetett, elérte célját.

Van egy ismert bibliai történet Mózesről, akit Isten visszaküld Egyiptomba, hogy kihozza a népét. Ő azonban nem akar visszamenni. Fél. Az úttól, a fáraótól, még saját népétől is. Ezért Istent faggatja. A nevét akarja tudni. A nevet, ami csodalámpa lesz számára. A nevet, amit, ha kimond, azzal odavarázsolhatja Istent, amikor csak akarja.

Vagyok, aki vagyok – hangzik a név. S ezzel Isten többet ad Mózesnek, mint amit ő kért. Odavarázsolni nem tudsz, de veled megyek. Önmagát adja útításként. Aki elkíséri őt, vissza Egyiptomba, a fáraóig, és még tovább.

Valami hasonlót kap Istentől József is, a karácsonyi történet egyik szereplője. Jegyese, Mária gyermeket vár. Az Úr angyala megszólítja álmában: „Ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát”... „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek – ami azt jelenti: Velünk az Isten.” József is fél. Aggódik. Mert útra készül. Fél a holnaptól, a jövőtől. Attól, ami rájuk vár. Mégis úgy tesz, ahogyan az angyal mondja. Mert hiszi, hogy a gyermekben Isten közel jön, meglátogatja népét, vele tart, és elkíséri őt. Így fogadja be a közelgő gyermeket, s a gyermekben Istent.

Az utolsó bibliai történet a tanítványokról szól. Ők az Olajfák hegyének lejtőjén állnak Jézussal, aki éppen menni készül. Vissza az Atyjához, a mennyei dicsőségbe. Tanítványai boldogok, mert találkoztak a feltámadottal. Ugyanakkor aggódnak is. Mi lesz velük Jézus nélkül? Hogyan tovább? Velem tovább – mondja Jézus. Nem maradtok árvák. Veletek vagyok. Minden napon a világ végezetéig. Elkísérlek titeket az útra, mellettek lesztek Jeruzsálemben, Júdeában, Samáriában, és a föld végső határáig.

Három történet, egy név. Vagyok, aki vagyok; Immánuel – velünk az Isten; Én veletek vagyok. S a három egy. Ugyanaz a név. Ugyanaz a biztatás. Ugyanaz az Isten.

A negyedik történet a miénk. Akik most adventben vagyunk. Várakozunk, karácsonyra készülünk. Jézus eljövetelére. Izgalommal várjuk a holnapot. Vagy talán aggódunk az út miatt, amit meg kell tenni. Az idők, a helyszínek, és a szereplők változnak, de a név ma is ugyanaz. A csoda is. Mert a név maga a csoda. Velünk az Isten. Ünnepre készülve, ünnepet ülve, és ünnepek között. Velünk jön, elkísér. Ahogyan ígérte egykor, úgy van velünk ma is, csodalámpa nélkül. Ezért lehet áldott a készülődés, az ünnep, a holnap.

Szilágyi Tamás

Csernyánszky Liliána 1.b rajza

Bibliai zoológia

Kedves Gyerekek!

A karácsony közeledtével egy olyan állatról írok nektek, amely valaha régen, az első karácsonyon is ott lehetett a jászolnál. Sok híres festményen is megjelenik, mi mégis úgy emlegetjük: csökönyös ... Sejtitek már? Igen, a szamár! Lássuk hát, mit tudhatunk erről a négy lábú jószágáról!

A SZAMÁR

Héberül chamor, latinul egus asinus, görögül onosz a becsületes neve. Eredetileg a vadszamar leszármazottja, Keleten a leggyakoribb háziállatként ismert, Európában csak később lett honos. És ráadásul a keleti szamár egészen más, mint az európai! A „szelid” dél-európai szamár többnyire kicsi, csökönyös és

időnként alattomos állat, joggal nevezhető ostobának. A Keleten honos szamarak egészen mások: szép, nagy és tekintélyes állat válik belőle ezen az éghajlaton. Az egyiptomi háts szamár magassága az 1,38 métert is elérheti. Szőre színe esetenként egészen fehér, de túlnyomórészt vörösbarnás, sötétebb és világosabb árnyalatokkal.

Debóra fehér szamarakon közlekedő embereket szólít fel éneklésre, hogy együtt énekeljék a diadaléneket (Bírák 5,10)

A Biblia már a pátriárkák idejében is teherhordó és háts szamárként említi a szamarakat. Utazáshoz különösen a fejlett szamárcsikókat használták. Ábrahámnak például a fáraó szamarakat és szamárcsikókat ajándékozott. De Jákóbnak és a gazdag Jóbnak is sok szamara volt.

Teherhordóként említi a Biblia a szamarakat akkor, amikor József testvérei a búzát szállítják Egyiptomból (1Mózes 42,26). Abigail is szamarakon küldte el a Dávid seregének szánt élelmet. Salamon előtt Izráelben még nem ismerték a ló jó tulajdonságait, mint teherhordó és hátsállat. A szamarat részesítették előnyben még a fogság idején is. Dávid idejében az előljáró személyek és a főemberek kizárólag szamárhátton utaztak.

Katonai célra Salamon király óta már lovakat használnak, így a számaron utazók a béke fejedelmét ábrázolták ki: „Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos és számárháton ül, szamárcsikó hátán. (Zak 9,9) Ezt a próféciát tölti be majd Jézus Virágvasárnapon.

Az ökör és a szamár Jézus idejében szorosan hozzátartozott az izráeli háztartáshoz. Amikor egy szamarat felnyergeltek, tulajdonképpen körülkötötték takaróval és ráerősítették a kötőféket. Jézus bevonulásakor a tanítványok – takaró helyett – saját felső ruhájukat terítették a szamár hátára. Mások a levágott pálmaágakat lengetve kiáltották: „Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! (Mt 21,9)

Virágvasárnapig azonban hosszú az út. Decemberben csak a jászolhoz, az istállóba érkezünk meg, de ezen túl kell látnunk! Észrevesszük-e az érkezett Gyermekben a Megváltót, aki a győzelmes bevonulás után az életét adja ÉRTÜNK?! Adja Isten, hogy ez megtörténjen ezen az ünnepen! Áldott karácsonyt és boldog új esztendőt kíván nektek:

Kurgyisné Zsuzsa néni

Eredményeink

Szeptember 22-én Szentesen a Kiss Bálint Református Általános Iskolában zsoltár éneklő versenyt rendeztek.

Ezen nagyszerűen szerepeltek az iskolánkból érkező tanulók. Az első korcsoportban **Gajdos Balázs** a 4.z osztályból harmadik helyet szerzett, a 3.z-s **Tordai Rebeka** pedig első lett. A felső tagozatosok között a 7.z osztályos **Sas Nelli** és a 6.z-s **Molnári Melinda** megosztott harmadik helyen végzett. Az 5.z osztályba járó **Bacsó Vivien** pedig különdíjban részesült.

Október 21-én a Lilla téri Általános Iskolában tanulmányi versenyt rendeztek, ahol a mi iskolánk tanulói nagyszerűen szerepeltek.

Csukás Ádám második helyezést ért el az ötödikesek matematika versenyében. A 6. osztályosok egyéni matematika versenyén **Szakács Ákos** első helyet szerzett, akárcsak **Füredi Szilárd** a hetedikesek között.

Komplex természettudományi csapatversenyt is rendeztek. Ezen második helyezést ért el a minket képviselő csapat, amelynek a tagjai: **Hinnah Barbara**, **Petruska Fatima**, **Szabó Réka** voltak.

Az Árpád Vezér Általános Iskola megyei angol nyelvi versenyt rendezett október 27-én. Ezen a 3-4. évfolyamosok között iskolánk csapata 3. helyezést ért el. Ezt a csapatot **Karácsony Lilla** (4.a), **Berki Lóránt** (4.b) és **Balog Rita** (4.c) alkotta. A 7-8. évfolyamon 2. helyezést szerzett **Nagy Dávid** (7.b) és **Bereczki Bence** (8.b).

Október huszonnyolcadikán tizenötödik alkalommal rendeztük meg a Református Iskolák Országos Tanulmányi Versenyét, amin idén az ország harminckét iskolájából majdnem ötszáz gyerek vett részt és mérte össze tudását a különböző tantárgyi versenyeken.

Ezeket nagyon szép eredményeket értek el a mi iskolánk tanulói is. Angolból a 7-8. osztályosok csapatversenyében **Hanuska Laura** és **Nagy Attila** harmadik lett, az 5-6. osztályosok közötti angol versenyen **Pataki Lajos** és **Szakács Ákos** pedig első helyezést ért el.

Hanuska Laura és Nagy Attila verseny eredményhirdetésén.

Az 3-4. osztályosok Biblia ismereti versenyében párosok indultak. Itt **Fecske Benjámin** és **Fehér Viktor** megszerezte az első helyet. Ugyanígy az 5-6. osztályosok között **Csukás Ádám** és **Szatmári Anna** szerezte meg az első helyet.

A 8. osztályosoknak komplex természettudományi verseny is volt. Itt egyénileg versenyzett mindenki. Ezen a minket képviselő

Hinnah Barbara a verseny eredményhirdetésén.

Informatikából a nyolcadik osztályosoknak volt verseny. Ezen a 8.b osztályos **Vida Márton** az első helyet szerezte meg.

Könyv - és könyvtárháználatti vetélkedő is volt az 5-6. osztályosoknak. Ezen **Vastag Emese** és **Rádai Zsófia** indult, akik a 2. helyet szereztek meg.

A 7-8. osztályosok műveltségi versenyén **Kasza Dominika** és **Fejérvári Virág** páros megszerezte a verseny második helyét.

A 3-4. osztályosok komplex tanulmányi versenyén **Czapp Sebestyén**, **Karácsony Lilla** és **Hajkó Bálint** csapata indult, és a verseny végén a legjobbnak bizonyult.

Az ötödik osztályosok matematika versenyén **Bedő Áron** megszerezte az első helyet, a hatodikosok matematika versenyében **Hajkó Balázs** harmadik lett

Rajzból is voltak versenyek. Az itt készült rajzokból láthatatok kiállítást az aulában. Ezen a versenyen a 7-8. évfolyamon **Borics Péter** kapta a második legjobb rajzért járó jutalmat

Idén negyedszer rendeztünk műfalmászó versenyt. Ezen is nagyon szép eredményeket értek el az iskolánkból induló tanulók. Az 5-6. osztályos fiúk versenyében **Kondor Márton** a második, **Molnár Viktor** pedig a harmadik lett, a 7-8. osztályos fiúk között **Nagy Dávid** első helyezést ért el, **Szabó Bence** pedig a második helyet szerezte meg.

Az 5-6-os lányok mászóversenyén **Schneider Anett** érte el az első helyet. A 7-8. osztályosok közötti versenyben **Kalmár Eszter** szerezte

Nagy Dávid és Szabó Bence a dobogón.

November 11-én nyolcadik alkalommal rendezték meg az Országos Mesemondó, Meseíró, Kézműves és Szépipró találkozót Tiszakécskén.

Ezen a mesemondó versenyen ezüst minősítést szerzett **Tímár Lilianna** az 1. c osztályból az

1. évfolyamosok versenyén, a 2.e osztályos **Varga Marcell** a másodikosok között, az 5.c osztályos **Honti Borbála** az ötödikesek mesemondó versenyén és a 6.b osztályos **Ormós Zsaklin** a hatodikosok között. A 4.c osztályos **Kövesdi Róbert** pedig arany minősítést érdemelt ki a maga évfolyamán.

Meseíró versenyt is rendeztek. Ezen a 3. évfolyamosok között ezüst minősítést kapott a 3.b osztályos **Konyári Eszter** és **Véress Anna**, az 5.c-s **Szilágyi Anna**, és a 6.z osztályos **Gacsályi Zsófia**. A 7.a osztályos **Farkas Renáta** pedig arany minősítést kapott a meséjéért.

A szépipró versenyen bronz minősítést érdemelt ki a 4.a-s **Szigeti Bíborka Lili**. Az 5.c osztályos **Papp Angelika Lilla** ezüst minősítést kapott. A 6.b-s **Bökönyi Klaudia** pedig arany minősítéssel jöhetett haza.

A kézműves versenyen bronz minősítést kapott iskolánk harmadikos csapata. Ennek tagjai a 3.a-s **Bányai Angéla**, **Farkas Fruzsina** és **Laboda Balázs** voltak, az ötödikesek csapata pedig ezüst minősítéssel jöhetett haza. Ezt a csapatot az 5.b osztályos **Barnóth Gábor**, **Milánik Balázs** és **Nemes Zsigmond** alkotta.

November 18-án a budapesti Karácsony Sándor Rózsateri Református Általános Iskolában rendezték meg az Országos Zsoltáréneklő Versenyt. Itt a 2.z osztályos **Harcza Regina** az első korcsoportban arany minősítést és harmadik helyet szerzett. A 8.z osztályos **Pallás Szimonetta** a hetedik korcsoportban arany minősítést érdemelt ki és harmadik helyezést ért el.

Az ötödik korcsoportban **Nagy Benedek Soma** az 6.z osztályból aranyminősítést kapott és első helyet ért el, valamint megnyerte a Ki tud több zsoltár versenyt, az általa ismert 119 zsoltárral.

A 3.z-s **Tordai Rebeka** a második korcsoportban arany minősítést kapott, akárcsak a 4.z osztályos **Gajdos Balázs**. Az 5.z-s **Bacsó Vivien** és a 7.z-s **Sas Nelli Eszter** pedig ezüst minősítéssel jöhetett haza.

November 26-án volt a Bolyai Matematika Csapatverseny országos döntője Budapesten a Veres Péter Gimnáziumban, ahova bejutott iskolánk negyedikes csapata is, akik végül a negyedik helyet szereztek meg. A csapat tagjai: **Gajdos Balázs**, **Hajkó Bálint**, **Kálmánczhelyi Dóra** és **Zemlényi Regina** voltak.

Tóth Kristóf (1.d) a nyolc ország részvételével Budapesten megrendezett „Mikulás kupa” tollaslabda versenyen hét és fél évesen bronz érmet szerzett a 9 évesek kategóriájában.

Tóth Kristóf a versenyen.

Gratulálunk!

Az új ötödikesek

5.a Osztályfőnök: Kovács Zsolt

Békési Rebeka Ágnes, Blascsak Fruzsina, Elek Zoltán Zsolt, Farkas Richárd, Gulácsy Dániel, Juhász Nadin Amadea, Kecskés Barbara Mónika, Kenyeres Kincső Anna, Kiss Milán, Kondor Marcell, Kovács Dániel, Kugler Kevin Richárd, Kun András, Mitró Eszter Sára, Molnár Alexandra, Molnár István Viktor, Nagy Boglárka, Nagy Dávid, Orbán Nikolett, Pekár Zsófia, Rácz Róbert Patrik, Szabó Bence, Szilágyi Renáta, Szolodovnyik Léna Ajnácska, Szűcs-Vida István, Takács Péter Imre, Tóth Béla Roland, Tóth Klaudia, Tulipán Márton, Varga Beáta, Varga Bernadett, Varga Richárd Tibor, Vodila Vajk

5.b Osztályfőnök: Szilágyi Tamás

Balogh Noémi, Balogh Zsófia, Barnóth Gábor, Bernád Gergő, Birta Laura Noémi, Borbély Milán, Csukás Adám, Dávid Lea, Gyalog Dénes Marcell, Iván Dávid, K. Nagy Zsombor, Kalmár Eszter, Konyári Blanka Nóra, Major Panna, Máté Dorottya Barbara, Milánik Balázs, Molcsányi Nikolett, Nagy Alexandra, Nagy Bence Zsolt, Nemes Zsigmond Frigyes, Oláh Szabolcs Márk, Ökrös Janka, Parti Bence, Rabb Alexandra, Rácz Kornél, Schneider Anett, Silaghi Laura, Szatmári Anna Ágnes, Szirák Zsolt, Szolnoki Alexandra, Tiszai Balázs, Tordai Zoltán, Tóth Anna, Tóth Flóra, Tóth Marianna, Vásárhelyi Anna Mária

5.c Osztályfőnök: Erdei Zoltánné

Antal Bálint, Baji Eszter, Bródi Bence Gergő, Brumán Vivien, Czeglédi Mihály Bence, Deczki Máté, Fodor Levente János, Gönyey Viktória, Héjas Dorina, Héjas Szonja, Helmeczi Maja, Honti Borbála, Jung Chae Eun Sára, Kádár Konrád, Kiss Sára, Kovács Ágnes Krisztina, Kovács Patrik László, Krizsán Gábor, Lakatos Ábel Benjámin, Lakatos Áron Dominik, László Fanni Doren, Magyar Anna, Medvés Dóra, Molnár Kristóf Attila, Novotni Viktor Márton, Oláh Zsuzsa Viktória, Papp Angelika Lilla, Szabó Gréta, Szabó Kornél, Szakál Vince Abosa, Székely-Nagy Dániel Gergő, Szilágyi Anna, Szörényi Máté Károly, Tóth Bálint Benedek, Tóth Sebestyén Attila, Szöllösi Petra Patrícia

5.z Osztályfőnök: Kovácsné Jendrek Anikó

Bacsó Vivien, Balla Zsuzsa, Balogh Viktória Mária, Barta Béla Dávid, Bécsi Ágota Mária, Bedő Gábor Áron, Bódi Csaba, Bodnár Hanna, Bolla Bence József, Burai András Diego, Claie Angelika, Fazekas Gergő András, Földeáki Nikolett, Illés Tamara Anita, Keserű Benjámin, Kiss Roland Balázs, Kovács Noémi Lili, Könyves Kata, Lakatos Bianka Éva, Linczer Ágnes Laura, Máthé Vivien, Nagy Sebestyén, Papp Zoltán Bence, Révész Hanna, Sági Bence, Szabó Bálint, Szabó Euniké, Szabó Zsófia Anna, Szalka Boglárka Livia, Szepesi Emese, Szobonya Péter, Szőke Kincső, Zakar Csenge, Zelenák Ildikó

A pásztoradvent

Rozika néni kirándulást szervezett a Hortobágyra november 26.-án szombaton. Ezen a napon különleges, rendkívül látványos esemény helyszíne volt a hortobágyi puszta: az őshonos állatokat betelepítették a pusztáról a téli szálláshelyükre. Ez az ünnepi alkalom a pásztoradvent.

A borongós időjárás ellenére sok érdeklődő gyerek és szülő vett részt a kiránduláson. Láttunk bivalyokat, szürkemarhákat, lovakat és körülbelül 600 birkát. Átsétáltunk a 178 éve épült Kilenclyukú-híd alatt, amely Magyarország leghosszabb köhídja. Vehettünk vásárfiát a körszínben: bicskát, kürtöt, fából készült állatokat, dísz tárgyakat. Hazafelé a vonaton gyorsan telt az idő, annak köszönhetően, hogy Rozika néni egy vetélkedőt is szervezett nekünk.

Nemes Krisztián 3.c

Iskolarádió

Kedves Hallgatóink!

Ugye szoktatok rádiót hallgatni? Erre általában az a válasz, hogy igen vagy az, hogy zenét igen. Ha rádiót is hallgat az illető, akkor megkérdezhetjük tőle, hogy melyiket és azt a rádiót a héten hányszor hallgatja. Sokan, főleg a tanulók közül azt válaszolják, hogy a Rádió 1-et vagy az FM95-öt hallgat. Viszont kevesebben szokták azt válaszolni, hogy valamelyik beszélgető műsorral foglalkozó rádiót hallgatja. (pl. MR1 – Kossuth Rádió, Klub rádió). Ez természetes! Viszont azok vannak talán a legkevesebben, akik azt válaszolják, hogy az ISKOLARÁDIÓT. Hmmm. Igen talán most sok ember mondja azt magában, hogy tényleg. De vajon tudjátok –e, hogy a mi iskolarádióink nem akármilyen iskolarádió?! Tavaly megjelent, szintén a Lajtorjában egy cikk amiben az iskolarádió szerepelt. Ugye büszkék lehetünk az iskolarádióinkra?

- Biztos, igen. Hát ez az, hogy csak biztos. Senki sem kérdezi, hogy miért?

Például a DUE (Diák Újságírók Egyesülete) iskolarádiók versenyén kétszer is megkaptuk a 3. helyezettnek járó díjat. A rádió csapata folyamatosan bővül jobbnál jobb „kollégákkal”. Mi azon rádiók közé tartozunk, akik egy adásban két zeneszám között (amelyeket általában a ti véleményeitek és kéréseitek alapján válogatunk ki) még iskolai híreket és riportokat is készítünk. A rádió még az iskola internetes oldalán is meghallgatható. Sokan úgy gondolják, hogy senki sem hallgatja meg. Ez viszont nem így van! Emlékeztet még arra a versenyre, amikor meg kellett becsülni a bolhapiac bevételét?

-Na ugye, ott is mennyien voksoltatok! Akkor miért ne hallgatnánk meg a híreket? Sokan mondják, hogy úgysem hallottam az osztály beszédétől. Így legalább én tudni fogom, hogy délelőtt vagy délután lesz-e az istentisztelet?! Ja, igen! Meg még a játék kérdéseit is meg tudom hallgatni, sőt ha jó megoldást adok be, csokit nyerhetek! Na ugye, hogy nem csak a Rádió 1 és az FM95 létezik? Persze a mi rádióink egy héten egyszer hallható, de attól lehet még nekünk ez a rádió a kedvencünk!

Mostantól ha nem tudjátok melyik zene szól a rádióban, megtudhatjátok, persze ha figyeltek! Igyekszünk majd minden adásban be mondani a dal, a zene címét.

Kellemes rádiózást kíván:

A sulirádió csapata Kiss Dániel 7.z

Darulesen jártunk

Szeptember végén Hortobágyra látogattunk a 2.b osztállyal, hogy megnézzük a darvak vonulását. Autóbusszal utaztunk. Nagy izgalommal vártuk, hogy láthassuk a képről már ismerős állatokat.

Amint kiszálltunk a buszból, megpillantottuk a sötétedő égbolton, a fejünk fölött szálló madarakat.

El tudjátok képzelni, hogy milyen csodás látvány száz meg száz darut egyszerre látni? Este egy kiszáradt halastó medrébe szállnak le, s ott töltik az éjszakát. Ezt az esti vonulást szemlélhettük meg a pusztán. S a halk sötétségben a lilék berepültek a darvak közé. S onnan tudtuk megkülönböztetni, hogy ők nem darvak, hogy a darvak krúgatnak, és a lilék pedig gágognak.

Mit kell tudnunk a darvakról? A daru repülő madár. Egyike a legmagasabb termetű madaraknak. Csapatosan vonulnak ék alakban. Fészküket a mocsarak legrejtettebb helyén nem építik, nem is szövik, hanem rakják. Tojásuk akkora, mint az öreg lúdé, olajszínű, szeplős.

Amíg figyeltük a darvak esti repülését, lassan besötétedett. Sötétben indultunk hazafelé. Ajánljuk, egyszer Ti is nézzétek meg! Felejthetetlen élmény.

Király Nikolett, Molnár Tamara 3.c

Bolyai Matematika verseny

Reggel 7 órakor indultunk a főiskola udvaráról. Három óra buszozás után érkeztünk meg Budapestre. Lepakoltunk az iskola aulájában, –ami nagyobb volt, mint a mi tornatermünk- és felmentünk a versenytermekbe. A feladatok izgalmasak és egyben nagyon nehezek is voltak. Az írásbeli forduló után megebédeltünk. Az ebéd nem volt túl finom, az utána következő eredményhirdetés viszont izgalmas volt. Nagy örömünkre bejutottunk a szóbeli fordulóba. Ám ekkor jött a neheze. Ezt követően kisorsolták, hogy melyik csapat milyen sorrendben jelenik meg a zsűri előtt. Minket negyediknek húztak ki. Innentől már nem szólhattunk a kísérőinkhez. A szóbeli forduló abból állt, hogy a negyedórás felkészülési idő után a zsűri előtt kellett megmagyaráznunk két újabb feladatunkat. Ezután egy villámkérdést kaptunk, aminek a megoldására 2 perc állt rendelkezésünkre.

Az eredményhirdetés előtt kimentünk a közeli parkba, és megnéztünk egy néptánc bemutatót. Ezután kezdődött az izgalmas eredményhirdetés, és kiderült, hogy a negyedikek lettünk. Sajnos a dobogóra nem kerültünk fel, de így is nagyon jó eredményt értünk el.

Zemlényi Regina és Kálmánczhelyi Dóra 4.b

Diákjaink tollából

Japánban évezredek óta megünneplik tavasz beköszöntével a cseresznyefák virágzását, japánul a hanamit. Számos monda őrizi az ezen időszakban történő csodás események legendáját. Ezek közül mesélek el nektek most egyet.

A sógun lánya

Élt egyszer egy úri család a Fuji-hegy lábánál. Az apa sógun volt s lányát egyedül nevelte, mert az édesanya a gyermek születésekor meghalt. Bár gazdagságuknak nem volt határa, igazi boldogság nem fordult meg a család ősi házában falai között. Azóta, amióta az édesanya eltávozott, mintha mindenre hálót szőtt volna a gyász. Az apa egyetlen boldogsága Sakura szépen cseperedett s látszott, hogy az anyja szépségét örökölte. Am az ő jószágának, szelídségének nyoma sem volt a kis zsarnok tulajdonságai közt. Amíg kicsi volt sirással, hisztivel érte el, amit akart, ám, ahogy nőtt egyre szigorúbbá, kegyetlenebbé vált. A szolgálólányokat apró-cseprő hibákért is kíméletlenül megbüntette, nem riadt vissza még a megveretésüktől sem. Ezért aztán mindenki félelemmel vegyes tisztelettel nézett a lányra, de apján kívül senki sem szerette. Egy ember volt csak a háznál, aki, ha Sakuráról beszéltek mindig pártfogásába vette, védte, ahogyan lehetett. Ő az úr testőre, egy samuráj volt s titkon szerelmes az úrnőbe. Érzelmait kimutatni azonban még álmában sem merte, hiszen szinte biztos volt az elutasításban. Nobunaga volt az egyetlen, aki belelátott a lány szívébe, aki az álarc mögött meglátta az anya nélkül felnőtt ember szomorúságát. Tudta, hogy Sakura egyetlen féltve őrzött kincse egy ékkő, amit mindig a nyakában hord egy láncon s egész viselkedése arra jó, hogy senkit se kelljen magához közel engednie.

Ahogy teltek-múltak a hónapok lassan eljött a tavasz is, a lány által minden évben nagyon várt hanami. Ilyenkor az egész ház az ünnepi készülődés lázában égett. Lampionok lógtak a fák ágairól s az összes szakács és kukta a több száz vendég jóllakításáról gondoskodott. Nagy műgonddal készült a fuga (mérgező gömbhal), a százféle sashimi és sushi, a botamochi (babos gombóc), a szerencsehozó taiyaki (ponty alakúra sült ostya) és még ezer műretek.

Ki tudja miért, de Sakura érezte, hogy ez az ünnep más lesz, mint a többi. Álmában megjelent neki a róka, kit gyermekkorából, apja által mondott mesékből jól ismert. A kicune elmondta neki, hogy valaki látni akarja, aki őt nagyon szereti. A lány nem tudta mire vélni a dolgot, ezért úgy készült az összejövetelre, ahogy minden évben. Csodálatos selyemből készült cseresznyevirág mintás kimonójában olyan szép volt, mint egy álom. Karcsú derekát lágyan ölelte a hagyományörző viselet része, az obi. Ahogyan levonult a palota lépcsőjén mindenki őt nézte. Különösen Nobunaga felejtette rajta a szemét, amit Sakura is észrevett és lesújtó pillantással jutalmazott.

A mulatság és a hozzá kapcsolódó szigorú szabályok szerint játszódo rendezvény nem keltette fel a lány érdeklődését, ezért a közeli erdőbe szökött, hogy egyedül lehessen. Gondolatai útközben a róka szavai körül forogtak, amikor hirtelen elé ugrott egy hegyi manó. Szakállát a földön húzta miközben közeledett felé, majd dörögve megszólalt.

– A róka üzenetét hozom neked, mely így szól:

A rózsaszín út oda vezet, ahol vágyadat megleled.

– s ezzel elillant. A lány első meglepetéséből alig ocsúdott fel, amikor egy másik tengu szaladt ki a bokrok közül.

– Én hozom a kicune második üzenetét:

Mindig ott volt nálad, ami nyitja a zárat.

– s ezzel ő is eltűnt. Alig volt ideje azon töprengeni, hogy ez álom-e vagy valóság, máris feltűnt a harmadik manó.

– Én vagyok a harmadik hírhozó. Az utolsó üzenet így szól:

Amit találsz megváltoztat, elfelejtesz minden rosszat.

A lány töprengve indult tovább kedvenc helye felé, amely egy kis tisztás közelében volt található. Itt állt virágba borulva az a hatalmas cseresznyefa, amely alatt gyermekkorában sokat játszott. Elgondolkodva ült le a tövébe s amint felnézett a fa rózsaszín virágtengerébe egy apró mélyedésre lett figyelmes a

törzsön. Formája nagyon hasonlított az anyjától örökölt ékkő alakjához. Ekkor eszébe villant az első üzenet. Hiszen az út idáig rózsaszín virágszirmokkal volt tele, a nyakában lógó medál pedig talán a kulcs, ami valamiféle ajtót nyit. Megnézte közelebbről a mélyedést s belepróbálta a követ. Abban a pillanatban hatalmas szél kerekedett és a fa ezernyi virágát szétkergette a levegőben. A törzs megnyílt és Sakura félelemtől remegő gyomorral lépett be. Ekkor hatalmas fényesség vakította el, amitől kénytelen volt becsukni a szemét. Amikor kinyitotta csodálatos táj tárult elé. A gyönyörű kék tavon hatalmas lóbuszvirágok ringatóztak, a levegőben virágillat szállt s a fák ágain sosem látott madarak énekeltek. Az ámulatból kellemes hang zökkentette ki, mert a bokrok közül egy fiatal lány lépett elő.

– Örülök, hogy találkoztunk, úgy látom üzenetem célba ért.

– Te lennél a kicune? Miért kell itt lennem és egyáltalán hol vagyok?

– Ez a hely a holt lelkek szellemvilága s azért vagy itt, mert valaki találkozni akar veled. Életedet beszennyezte a gőg s a külsőségek fontosabbak neked a lélek nemességénél. Ő ezen szeretne változtatni. Most indulj, az út végén vár egy kedves ismerős!

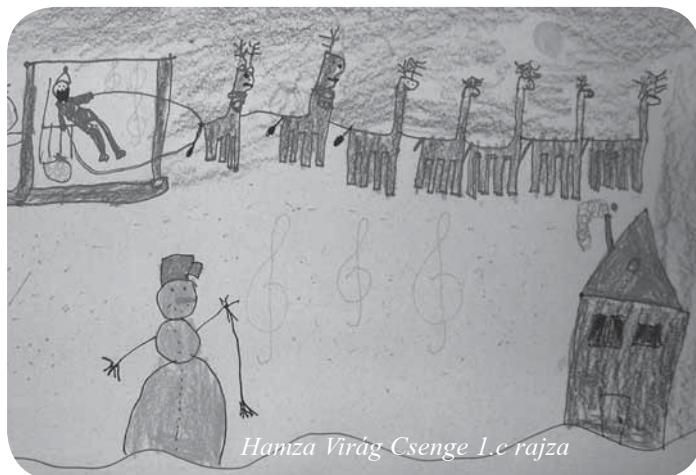
A lány rogyadozó lábakkal ment tovább. A félhomályból lassan bontakozott ki egy középkorú hölgy körvonala. Sakura mintha az apja szobájában lógó festmény nőalakját látta volna meglevenedni. Ráeszmélt, hogy az édesanyja az, aki ott áll. A két nő szótlanul ölelte meg egymást s a szívtelen Sakura könnyei patakokban folytak, lehullt róla minden kevélység, minden álca.

– Kicsim! – mondta az édesanyja. Én mindent tudok rólad. Tudom, hogy kemény burkot növesztettél magad köré, úgy teszel, mintha neked semmi sem fájna. Hidd el, csak akkor kapsz, ha adsz is, csak akkor lehetsz boldog, ha megosztod az életed apró örömeit és bánatait másokkal is. Kérlek, amíg nem késő, addig engedj a szívedhez közel olyan embert, aki arra méltó. Vedd észre azt, aki téged igazán szeret! Azt hiszem, tudod, hogy kire gondolok. Sakura előtt feltűnt a kedves, jóképű samuráj alakja és tudta, hogy anyjának igaza van. A lány anyja ölébe hajtotta a fejét. Percek vagy órák teltek el így, Sakura nem tudta, hiszen olyan jólesett hozzá bújni, beszívni ruhájának illatát.

Amikor felocsúdott, újra az öreg cseresznyefa alatt találta magát, de régi testében egy vadonatúj lélekkel. Mit is mondott a harmadik manó? „Amit találsz megváltoztat, elfelejtesz minden rosszat.”.....

Farkas Renáta 7.a

Ezt a mesét a magyarországi református általános iskolák Országos Mesemondó, Meseíró, Kézműves és Szépirodalom Találkozóján Tiszakécskén a zsűri arany minősítéssel értékelte.

Hamza Virág Csenge 1.c rajza

Hiroto a hős szamuráj

Itt vagyunk Japánban, aYonago faluban. Itsuki, az öregember meséli nekem a falu krónikáját. Az egyik kis történet nagyon megtetszett, ezt fogom elmesélni.

A cseresznye virágzásakor történt, hogy nagy ünnepet rendeztek Yonago vezetői, mert a cseresznyevirág Japán nemzeti növénye. Azon a napon nagy ebédet rendeztek. Ott volt a falu apraja-nagyja, még a hegyi boszorkány és alattvalói is besurrantak a lakomára. Kimonót öltöttek magukra, hogy elvegyüljenek a tömegben. Mindenki jóízűen ette a babosgombócot a lampionnal díszített utcán. De egyszer csak felállt a boszorkány és az ő alattvalói, levették kimonójukat, hogy leleplezzék magukat, mert el akarták vinni magukkal a gyerekeket a titkos rejtékhelyükre. Ez sajnos sikerült is nekik, elraboltak hét gyermeket a faluból. A falu népe utánuk akart futni, hogy visszakapják a gyerekeket, de egy öregember azt kiáltotta oda nekik: -Ne fussatok utánuk, úgyse kapjátok el, csak benneteket is megbabonáz a varázserejével!- mondta reszelős hangon. - Inkább küldjünk el egy szamurájt, hogy megkeresse és visszahozza az elvitt gyerekeket.

Úgy is lett. Kiválasztották a legerősebb, legbátrabb kardforgatót. Őt úgy hívták, hogy Hiroto. A szamuráj el is indult az útra, de nem tudta, hogy merre keresse őket. Egyszer, hosszas gyaloglás után eljutott egy számára ismeretlen faluba. Megkérdezte az ott élőket, hogy merre találja a hegyi boszorkányt, de sajnos egyikük sem tudta. Egy idős asszony azonban odaintett neki, hogy jöjjön közelebb. A szamuráj oda is ment, hogy megtudja, mit akar mondani az öregasszony. Az öreg belesúgott valamit a fülébe, ami ez volt:

- Egy régi legenda szerint a hegyi boszorkány a Takamatsu hegynek a tetején lakik.

A szamuráj megköszönte a segítséget, bár nem volt benne biztos, hogy az öreg igazat mondott. Elindult. Már napok óta vándorolt és az erdő terméseivel táplálkozott. Egyszer megpillantott egy kis kunyhót. Odament, bekopogtatott. Egy fiatal lány nyitott ajtót és megkérdezte, hogy mi járatban van itt. Hiroto mindent elmondott töviről hegyire. A lány végighallgatta a beszédet, és azt válaszolta, hogy az öregasszony igazat mondott a rejtékhelyről. Felajánlotta a harcosnak, hogy elkíséri az útjára. Az út során egyre jobban összebarátkoztak, így a lány felfedte neki a titkát hogy ő valójában egy varázserővel rendelkező róka, de valódi alakját csak az igazi barátainak akarta megmutatni. Egyszer csak halk neszt hallottak a fejük fölött.

-Ki vagy? - kérdezte a szamuráj. A nyestkutya volt az, aki segíteni akart a katonának és a rókának.

-Velünk tartasz? - kérdezte a róka.

- Igen. - válaszolta a kutya.

Így már hárman mentek tovább. A nyestkutya azt állította, hogy nem is ott van a vasorrú bába menedékhelye, ahol a többiek gondolták. Ahogy továbbmentek, megláttak egy hosszú orrú, vörös arcú, izmos emberkét, egy hegyimanót. Az ember-

ke azt kérdezte: - Kik vagytok? Mert ha meg akartok támadni — rázta meg az öklét -jártas vagyok a harcművészetekben.

A szamuráj visszaválaszolt:

- Mi békések vagyunk!

- Akkor miért vagytok itt? - kérdezte az emberke.

Hiroto elmesélte, ami eddig történt velük és megkérdezte:

- Tudsz segíteni abban, hogy hol van a boszorkány rejtékhelye? Persze először bemutatkozom.

És bemutatkozott.

- Akkor megkérdezem a fákat mert tudok a fáknak a nyelvén. - válaszolta a hegyimanó. A fák el is susogták az emberkének, hogy merre van a vasorrú bábának a mentsvára. Azt mondták, hogy ezen a hegyen van a rejtékhely, és a barlang pontos helyét is elmondták neki.

- És én is megyek veletek, segítek nektek megtalálni az elrabolt gyermekeket. - mondta még a hegyimanó. Újra útnak indultak, de nem mentek sokáig, mert találtak egy barlangot és a manó azt mondta, hogy ez a rejték. Halkan, lábujjhegyen bementek. Látták a boszorkányt, a hét segítőt és a gyerekeket.

- Figyeljétek ide egy kicsit! — mondta a szamuráj nagyon halkan, szinte suttogva.

A róka, a nyestkutya, és a manó odafigyeltek. A szamuráj elkezdte mondani a haditervet. Felkészültek gyorsan a támadásra, majd berontottak a nagyon-nagy szobába. De valami furcsát vettek észre, amitől megtorpantak. A gyerekek teljesen feketében voltak, ugyanolyan ruhában, mint a boszorkány. Ez azt jelentette, hogy már előkészültek arra, hogy a gyerekeket elvarázsolják és a boszorkány alattvalóivá tegyék őket. Az utolsó pillanatban érkeztek tehát. A boszorkány segítói a megállást kihasználva rájuk rontottak, azonban a manó egy csapással végzett az egyikkel. Még eggyel akart végezni, de megcsúszott. Ekkor előugrott a nyestkutya, a róka. és a szamuráj, és a megmaradt hat segítőt is leterítették. Velük végeztek is. A boszorkány varázserejével azonban nem bírtak, mert nem tudták, hogy hogyan kell őt legyőzni. A hatalmában tartotta a gyerekeket, és a szamurájnak és társainak sem volt elég tudása, hogy legyőzzék. Ekkor a boszorkányhoz fordult Hiroto.

Kössünk egyezséget! Ha visszaadod a gyerekeket, akkor itt maradok helyettük, engem varázsolj el, ne őket!

- Rendben, akkor maradj itt te. - mondta a boszorkány.

- Akkor vigyétek el gyorsan a gyerekeket! - szólt a szamuráj a rókának, a nyestkutyának, és a manónak.

- Jól van, visszavisszük őket a faluba, ne aggódj, nem lesz bajuk! - szólt a róka.

- Kár, hogy el kell válnunk! - szólt a manó szomorúan.

- De hív a kötelesség - mondta a nyestkutya. - Viszlát!

Elindultak. Félúton a manó megtorpant és így szólt:

- Ti menjetek tovább, barátaim, nekem van még egy kis dolgom!

Visszafordult az úton és oda is ért a barlanghoz. Amíg a manó úton volt, addig a boszorkány kiment fát gyűjteni az erdőbe. Ez alatt a szamurájnak nagyszerű ötlete támadt, és megnézte a boszorkány titkos varázskönyvét, amiben benne volt az is, hogy hogyan lehet tőle elvenni a varázslatos erőt. A boszi hamarosan visszaérkezett, épp akkor, amikor a manó is odaért. A manó gyorsan beugrott a barlangba és csodálatos erejét kihasználva a földre terítette a boszorkányt. A szamuráj most már azt is tudta, hogyan kell a boszorkányt végérvényesen legyőzni, mert megnézte a titkos könyvet. Már tudták, miben van az ereje, így a varázsigé elmormolásával elvették a boszorkánytól a varázslatos hatalmat. aki így egyszerű anyókévé változott vissza. A szamuráj és a törpe futva mentek a falu irányába és hamar haza is értek. A gyerekek a kísérőkkel már egy ideje otthon voltak, de a falu öröme nem volt teljes: gyászolták a hős szamurájt, mivel az nem tért vissza. De aztán nagy meglepetésükre a szamuráj és a manó is betoptant, a gyász véget ért, teljes lett az örömük, A hős Hiroto nevét azóta is nagy tisztelettel emlegetik a falu lakói.

Péter – Szarka Benedek 4.z

Teremi Dóra 1.b rajza

A cseresznyevirágzás

Egyszer régen, amikor még mesehősök is léteztek, amikor még történtek varázslatok, akkor történt ez a mese, amit elmondok nektek.

Ez a történet egy szép tavaszi napon kezdődött. Szép volt az idő, de még ez sem volt elég ahhoz, hogy az emberek ne féljenek. A hegyi boszorkány már többször tönkretette legnagyobb ünnepünket, a cseresznyevirágzás ünnepét. Amikor itt járt, mindig bajt csinált. Több fát megátkozott, és ha így halad tovább, már egyáltalán nem is marad több cseresznyefánk. Minden évben eljön, és az első cseresznyevirágot, ami kinyílt, leszedi. Ez tartja fenn a szépségét, fiatalságát. Az a baj, hogy ha leszedi az első cseresznyevirágot a fáról, akkor az a fa teljesen elpusztul. Ha így halad tovább, nem lesznek cseresznyefánk többé és így nem lesz több ünnepünk sem.

Több őrt állítottunk a fák elé, de attól félünk, hogy nem lesznek elegek az örök, mert a boszorkány egy varázslatával az egész környék összes élőlényét kővé változtatja. Csak egyetlen módon lehetne megmenteni a fáinkat. Csak úgy, hogy a boszorkány feláldozná magát. De ezt lehetetlennek tartjuk. Most Újra tavasz van, megint virágoznak a cseresznyéink. Az emberek ünnepelnek, kimonóban sétálgatnak az utcákon. Az örök nem vették észre, hogy a boszorkány most egy pók képében jelent meg. Az emberek között sétálgatott egy samuráj is. A boszorkány már éppen vette volna le a virágot, de a reccsenést meghallotta a samuráj is, aki az egyik őrről beszélgetett. Mivel kimonóban volt, az öltözkésszerű ujjával lecsapta a pókot.

Ezt az egész város megtudta. A városban akkora ünneplés volt, mint eddig soha. A boszorkány nyestkutyája szégyenében elszaladt az erdőbe, de ott szerencsétlenségére találkozott egy rókával. Furfanggal nem tudta kikerülni a rókát, így az fogságba ejtette. A hegyi manók is megtudták a rókától, hogy a városban mi történt. Nagyon örültek neki, mert a nyestkutyája és a boszorkány korábban sokszor loptak tőlük is. Eközben a városban babosgombócot kínálgattak az utcákon, olyan jó hangulat volt, mint eddig sohasem.

Martinovics Lili 1.c rajza

Irinyi Dóra 4.c

A szürke cica

Szürke a cica, de nem kormos,
Nem vidám, s nem is ábrándos.
Okosan néz és nagyon élénken,
Meg is akad a szeme egy egéren.

Megindul feléje Csendesesen, merészen,
De nem mer hozzá közel menni egészen.
Tudja már, hogy nem a kedvenc jó barát,
De mégis látja benne a játszó cimborát.

Nem bántja hát, csak megugrasztja,
S a szobán háromszor körbefuttatja.
Mivel elfáradtak megpihennek,
S a tejből közösen lefetyelnek.

Héty Emese, Héty Hajnalka 2.c

A Mikulás

Piros ruha nagy puttony
Benne pedig mogyoró.
Sok édesség s finomság,
vajon ki hozza ezt: a Mikulás.
De rossz gyerekek nem érdemli.
De ne búsulj mert télapó neked is hoz valamit.
Csak nem olyan jó dolgot,
Mint az ajándék meg a mogyoró
Mert ha rossz vagy virgácsot hoz.

Balogh Rita 4.c

Ócsai Réka 1.b rajza

Király Viktória 1c rajza

A fehér egér

Fehér ez a kis egér, de nem lisztes,
Tekintete kissé morcos, de tisztos.
Kicsi szeme körbejár az óriás szobán,
S megakad a szeme egy szürke macskán.

Tudja, hogy futnia kell, hiszen ő már két éves,
De látja, hogy ez a macska nem is olyan rémes.
Tigrisként oson a cica ő feléje,
De elugrik tőle, nehogy elérje.

Tudja, hogy a cicának még nincs nagy körme,
Így kergetőznek körbe-körbe.
Jó barátokká ők így váltak,
S együtt állnak a tejes tálnak.

Héty Emese, Héty Hajnalka 2.c

Erdei állatok

Csendben csipeget csöppnyi madárka,
Mókás mókuska makkot gyűjt magának.
Szökkenő szarvasnak szendereg kis öze
Kedves kis kakukk készül az őszre.

Balogh Anett 6.b

Karácsonyi hangulat

Meleg, ünnepi fények,
Csilingelő ének.
Jégcsap lóg a fákön:
Csillámporos álom.
Agyalszárnyak suhogása,
Kisgyermek kacagása.
Arany fény a kalácson,
Száncsengő szól: Karácsony!

Balogh Anett 6. b

Karácsony éjjelén

Karácsony éjjelén,
Bársony ég tetején
Parányi csillagok
Fénye, mily szépen ragyog
Fényes Betlehem felé!
Hány szív remeg belé
Ebbe a csodába!
S az Isten országa
Ott van minden hópehelyben,
Minden egyes lélegzetben,
A csillagban a fa tetején,
Ott ragyog mindenki szemén.
Énekszó kél az ajkakon,
Mindenki boldog, boldog nagyon!

Balogh Anett 6. b

Rapi Csenge 1b rajza

Minden napra egy világnap

A béke világnapja- január 1.

A béke világnapját VI. Pál pápa kezdeményezésére ünnepeljük minden év első napján 1968 óta. Ez a nap arra figyelmeztet, hogy az előttünk álló újévben törekedjünk arra, hogy békében éljünk önmagunkkal, minden emberrel és az egész világgal. Arra is felhívja figyelmünket, hogy erőszak nélkül is lehet boldog, szép életünk. Ha minden évben csak egy kicsit teszünk a béke megóvásáért, akkor jobb, szebb világban élhetünk.

„A békét a földön, amelyet az összes ember a világon minden időben hön óhajtott, nem lehet másképp megteremteni és megszilárdítani, mint csak az Istentől alapított rend szent megtartásával.”

VI. Pál pápa

Szűcs- Vida Éva 8.a

piros színre esett. 1991-ben a Broadwayen a Tony-díj átadásakor 3000 piros szalagot osztottak szét a résztvevők között, és amikor Jeremy Irons a kamerák elé lépett, piros szalagja a nemzetközi AIDS-ellenes küzdelem jelképévé vált.

Ma már igen nagy hatékonyságú gyógyszerek léteznek, amelyekkel a vírus szaporodása jelentős mértékben lelassítható. Ezek a gyógyszerek nem gyógyítják meg a HIV-fertőzést, de nagy mértékben lelassítják az immunrendszer pusztulását. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a betegség kimenetele halálos, ezért a megelőzés a fiatalok felvilágosítása mindennél fontosabb.

Kecskés Fanni 8.b

A hűség napja Magyarországon- december 14.

A szeretethez kötődő jellemvonás a hűség is, így nem csoda, ha december 14-én

tartjuk a Hűség Napját. Magyarországon, a kormány egyik 2001-es rendelete alapján, annak emlékére, hogy az 1921. december 14–16.-án Sopronban és környékén megtartott népszavazáson a lakosság többsége a Magyarországhoz tartozás mellett döntött. Ezzel a város kifejezte magyarságát, hazafiságát a Trianoni békeszerződés elcsatolásaival súlytott országunkban

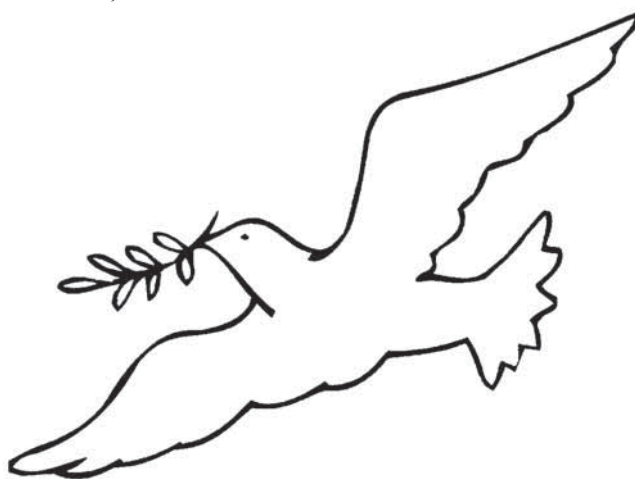
A hűség valóságát nem lehet sem elmagyarázni, sem megérteni. Az érzelmeket – akárcsak az egész Életet - csak átélni, átérezni lehet. Hiába próbáljuk felfogni a humorérzékét, vagy megérteni a szeretetet, elménkkel csak az érzelmek teremtette cselekedeteket, csak a létük, vagy a nemlétük hatásait tudjuk analizálni. Ezért is volt példaértékű – és az ma is- egész nemzetünk számára a választás eredménye.

Tóth- Szolnoki Anna 8.b

Az AIDS elleni harc világnapja- december 1.

Korunk egyik legpusztítóbb betegsége az AIDS. Vírusok terjesztik és vér és egyéb testnedv útján fertőznek. Az Afrikából indult betegsége ma már a világ összes kontinensén elterjedt. „Korunk pestisének” tekintjük.

A világnap felhívja a figyelmünket nemcsak a terjedő betegsége, hanem a védekezés és a megelőzés fontosságára is. Patric O’Connell AIDS-beteg ihletésére alakult ki a Red Ribbon szimbóluma és kampánya. Ő a Visual Aids vezetője volt, ami az AIDS-ellenes küzdelmet nyíltan felvállaló művészekből állt. Az ötlet az öbölháborút megjárt katonák iránti szolidaritásból kitűzött sárga szalag adaptálásával jött létre. A választás a szimbolikus jelentésű

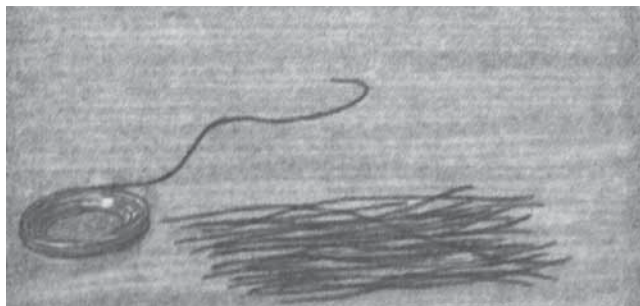

Kézműves rovat

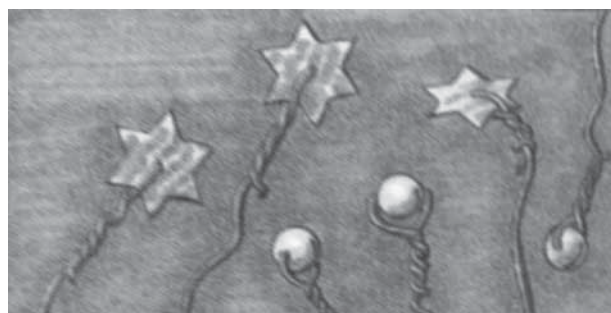
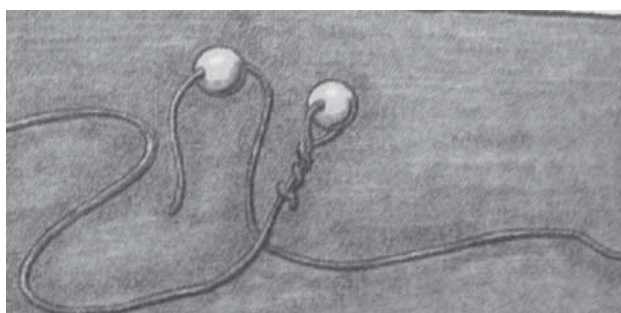
Ez a csillagfácska ragyog és csillog csillagleveleivel és gyöngy gyümölcseivel. Hó és hideg nem árthat neki. A karácsonyi asztal díszé lehet.

Kellékek: ezüst- vagy sárgaréz drót, harapófogó a drótok lecsípéséhez, arany és ezüst gyöngyök, csillagok (kb. 40 darab)
Lapos kő, arany festék, csillám és fénylő csillagocskák

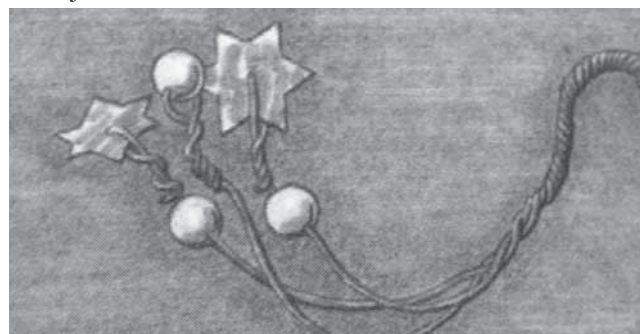

1. körülbelül 70 drótot hozzávetőleg 30 cm hosszúra vágunk.

2. Egy gyöngyöt a drótra fűzünk, a drótot hurokba hajtjuk, a gyöngyöt a hurokba csúsztatjuk, és a hurkot többször elcsavarjuk. Így a gyöngy biztos a helyén marad.

3. Ezen a módon az összes drótot gyöngyökkel és csillagokkal díszítjük.

4. Két vagy három drótot gallyként tekerjük össze. A csillagokhoz mindig fűzzünk gyöngyöt is.

5. A gallyakat ágnak, az ágakat fatörzsnek csavarjuk össze. A törzs alján a drótokat külön választjuk és gyökérnek hajtjuk meg.

Kicsinyeknek

Színezd ki a képet!

Karácsonyi süti

Csokoládés angyal

Hozzávalók: (két angyal formához és 10-15 süteményhez)
a töltelékhez:

25 dkg étcsokoládé

20 dkg tejszín

1 evőkanál kakaó

1-2 csepp mandulaaroma vagy 2 evőkanál narancslikőr

a tésztához:

12,5 gramm margarin

25 dkg méz

5 dkg kristály cukor

1 csomag vaníliás cukor

1 csipet só

1 db tojás

a díszítéshez:

5 dkg tortabevonó

cukorgönggy

1. A töltelékhez a csokoládét a tejszínnel elkeverve felmelegítjük, amíg fel nem olvad. Kakaót, mandulaaromát vagy narancslikőrt keverünk hozzá. Egy éjszakára a hűtőbe helyezzük.

2. A lisztet, a margarint, a cukrot, a vaníliás cukrot, a sót és a tojást összegyúrjuk. Fóliába csomagoljuk és 20 percre hűvös helyre tesszük.

3. A tésztát átlátszó fólia között, kb. ½ cm vastagságúra nyújtjuk. Az angyal körvonalait alapján sablont készítünk.

4. Sablont készítünk az angyalról. A sablont a tésztára helyezzük és kivágunk összesen 4 angyalt. A szárnyakat, a haját, és a ruhát késsel berajzoljuk. A maradék tésztából süteményt formázunk. Az egészet sütőpapírral kibélelt sütőlapra helyezzük és 200 °C-ra előmelegített sütőben, kb. 15 percig sütjük. Hűlni hagyjuk.

5. A csokoládé krémet felforraljuk. Az angyalokat megtöltjük és összeillesztjük. A díszítést folyékony tortabevonóval rajzoljuk meg.

Lapozgató

Fekete István: Téli berek

„A nyár a bölcső és a tipegés, de a tél a nagy iskola és a próbatétel” - gondolta Ladó Gyula Lajos, akit Tutajos néven ismerhetett meg a Tüskevár olvasója. Most ugyanis a zalai táj fehérbe burkolózott. Olyan a légkör, mintha meleg soha nem is lett volna. Amikor a szél eláll, a látszólagos mozdulatlanságban mintha lágy selymek úsznának a havon; az olvasó halk suhogást érez inkább, mint hall, ahogy a hideg összehúzza a világot. Tutajos és elválaszthatatlan barátja, Bütyök ezúttal a télen is eleven Kisbaltaton világában töltik a szünidőt. Itt ünneplik a karácsonyt és az újévet, megtanulnak rókát löni, csukát fogni. A két kamasz, átesve az első szerelem válságain, már szinte érett férfiként éli meg a természetes életmód szépségét. A közkedvelt ifjúsági regény nem véletlenül ajánlott iskolai olvasmány.

Nyíró József: Havasok könyve

„...az eleven étellel nyüzsgő, csodálatos titkokkal telített székely havasról mesél szebbnél szebb, izgalmasabb történeteket ez az új könyv, melynek címe: Havasok könyve. Megszületett a székely dzsungel-könyv. A mi madaraink énekelnek benne fülünknek ismerős dalokat, a mi állataink beszélnek anyánktól tanult, édes nyelven, megértjük a székely ősvadon zúgását, a hulló fenyőtohoz zaját, a bokrok

és a fák minden parányi neszt. Sírni lehet a gyönyörűségtől. (...) A fontos csak az, hogy olyan írásmű született, amilyen az egész világirodalomban kevés van, s a maga nemében páratlan. A leíróművészet európai érvényű iskolapéldája. Sok-sok idő múltán is bizonyára örömet és megifjító, bűvös italt nyújt majd az élet vándorútján megfáradottaknak, és számos nyelven hirdeti a szépség és jószág hervadhatatlan ígét. Talán a Gulliver és a Robinson társa is lesz valamikor, ki tudja. Tündéri havas, erdők, vadonok világa, sohasem halhat meg a te varázslatos romantikád! Magyar nyelv, sohasem némulhat el a te zengő szépséged, melyet most egyetlen könyvbe sűrítve a kezemben tartok.” (Keleti Újság (Kolozsvár), 1937. február 8. Dsida Jenő)

Bajiné Takács Margit

Vízszintes

1 Merész

6 Az egyik évszak

7 Kórházi dolgozó

9 Tréningezik

10 A karácsony is ez!

Függőleges

2 A magyar kártya legértékesebb lapja

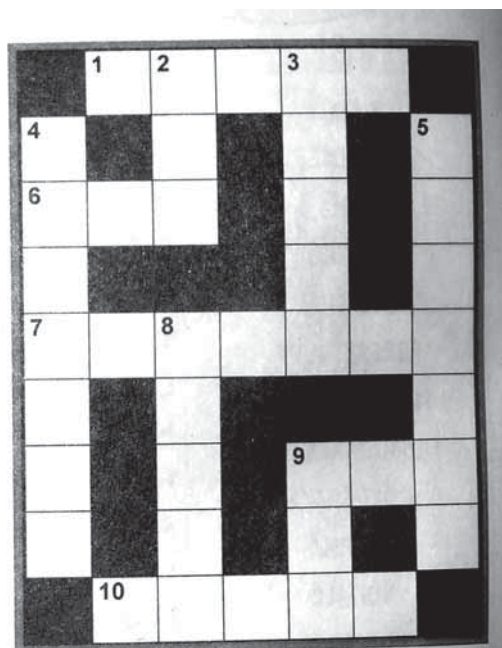
3 Nem kerül sokba

4 Budapest és Párizs is ez!

5 Ilyen állat a kutya

8 Abból az irányból

9 Szántóeszköz

Képek a valkád

A Lajtorja elkészítésében részt vettek:
 Bajiné Takács Margit, Barthá Jánosné, Csontos Zoltánné, Dióssyné Nanszák Andrea, Emberné Balogh Emőke, Engszler Attila,
 Erdei Zoltánné, Juhász M. Tünde, Kiss Edit, Kurgyisné Nagy M. Zsuzsa, Szakál László, Szilágyi Tamás, Törökne Bordák Erika

Készült a DELA kft. nyomdájában, Felelős vezető: Ujvári Béla, Tel.: 52/533-183

Felelős kiadó: Ember Sándor igazgató
 Lapzárta: 2011-12-09